

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/86/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123366344
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123366344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu: JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: H Point, s.r.o., so sídlom: Magnezitárska 11, Košice, IČO: 43 838 286, zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom: Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 380,02 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 19. marca 2024 č.k. 10C/111/2023-98, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 19. marca 2024 č.k. 10C/111/2023-98, potvrdzuje.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 19. marca 2024 č.k. 10C/111/2023-98 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380,02 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 380,02 eur od 26.03.2023 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V druhom výroku súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa žalobou domáhal aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 380,02 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.12.2022 došlo k vzniku poistnej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Š. Z., EČV: P. XXX D. (ďalej len "motorové vozidlo"), ktoré v čase poistnej udalosti patrilo poistenému J. Q., T. XXXX/XX, nar. XX.XX.XXXX (ďalej ako "poistený"). Poistná udalosť bola riadne ohlásená žalovanému, u ktorého mal poistený uzatvorené havarijné poistenie pod číslom poistnej zmluvy 6583181452/2. Žalovaný predmetnú škodovú udalosť zaregistroval ako poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli v zmysle faktúry vo výške 1.246,51 eur s DPH. Táto pohľadávka bola následne uplatnená poškodeným u žalovaného. Žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti nepriznal poškodenému uplatnenú sumu poistného plnenia, ktorá je predmetom žaloby, po odčítaní spoluúčasti vo výške 66,- eur. Pohľadávka za opravu motorového vozidla v žalovanej sume bola poisteným postúpená na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky. Dôvodom krátenia nároku na náhradu škody bolo neprimerané účtovanie normohodiny prác pre neautorizovaný servis a neprimerane účtované náklady na lakovanie. Žalobca namietal, že skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol v Oznámení o poistnom plnení, nemali zákonný ani zmluvný podklad. Ich cieľom bolo iba účelovo vyhnúť sa vyplateniu celého poistného plnenia, na ktoré mal poistený, resp. žalobca nárok. Žalovaný priznal

primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,- eur/NH bez DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100 %). Takúto limitáciu žalobca označil za arbitrárnu a mal za to, že takéto konanie bolo v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti dodávateľa (poisťovne). Tá nedobromyseľne stanovila sumu 21,- eur/NH bez DPH, bez ohľadu na vývoj cien na trhu. Konanie v rozpore s dobrými mravmi bolo viditeľné aj vo výraznej nerovnosti zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa - spotrebiteľ platí poistné plnenie v stanovenej výške, ale reálne nedostáva od poisťovateľa protihodnotu - v prípade poistnej udalosti mu nebude vyplatená uplatňovaná suma, keďže náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v danej kategórii sú preukázateľne vyššie. Ďalej poukázal na to, že rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované nemá oporu v zákone. Predmetné rozlišovanie, kedy poisťovne jednu skupinu podnikateľov zvýhodňujú na úkor druhej skupiny podnikateľov, je neplatné podľa konštantnej judikatúry. Žalobca rovnako namietal, že ak žalovaný mal za to, že žalobcom účtovaná cena za normohodinu prác vo výške 21,- eur bez DPH je cena neprimeraná v regióne, mal predložiť dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Ten však len uviedol, že nepriznáva položky, ktorými sú cena práce a cena práce lakovania, bez akéhokoľvek odborného odôvodnenia, bez predloženia akýchkoľvek cenníkov. Nebolo tak známe, na základe akých skutočností, dôkazov dospel žalovaný ku kráteniu celkovej sumy. Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ním tvrdenej skutočnosti. Záverom podotkol, že žalovaný mohol krátiť výplatu poistného plnenia len v prípade, ak by zo strany poisteného ako právneho predchodcu žalobcu došlo k porušeniu povinností. Žalovaný však nepredložil ani len kalkuláciu, podľa ktorej vykonával šetrenie škodovej udalosti, a na ktorú sa odvolával. Na základe uvedeného tak žalobca považoval oznámenie o poistnom plnení zo dňa 13.03.2023 za nedôvodné, nepreskúmateľné a arbitrárne, pričom mal za to, že žalovaný porušil svoju základnú povinnosť vykonať riadne šetrenie poistnej udalosti a povinnosť svoje závery riadne odôvodniť a vykonať krátenie len v zmysle zákona.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe v odpore proti platobnému rozkazu. Uviedol, že pre stanovenie, čo je poistnou udalosťou a v akom rozsahu má poistený právo na poistné plnenie je nevyhnutné vychádzať z poistnej zmluvy a poistných podmienok, ktoré sú jej súčasťou. Odkázal pri tom na články Všeobecných poistných podmienok (ďalej "VPP"), havarijného poistenia č. 960, kde je okrem iného stanovené, že pokiaľ poistený vykoná opravu v inej ako v autorizovanej opravovni poisťovne, za primerané náklady sa považujú náklady zodpovedajúce preukázanému rozsahu poškodenia poisteného vozidla maximálne však vo výške vypočítanej poisťovateľom použitím kalkulačného programu a v prípade sadzby za normohodinu maximálne vo výške 21,- eur za hodinu bez DPH. Žalovaný mal za to, že postupoval výlučne v súlade so znením VPP. K lakovacej konštante žalovaný uviedol, že pri výpočte údajov vychádzal z výpočtového programu Audatex. Podotkol, že navýšiť lakovaciú konštantu je potrebné len vo výnimočných prípadoch. V súvislosti s uplatnenými úrokmi z omeškania poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 596/2017-10 zo dňa 28.09.2017.

4. K podanému odporu reagoval vyjadrením žalobca. Opätovne upozornil na rozlišovanie medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi pri čom poukázal na existenciu konštantnej judikatúry a európskej legislatívy, zakazujúcej takýto postup. Ďalej uviedol, že v prípade ak žalovaný ako poisťovňa vo svojich všeobecných poistných podmienkach rozdeľuje autoservisy na 2 skupiny, t. j. na tie, kde poisťovňa prepláca poistným plnením celú sumu opravy (tzv. zmluvné servisy poisťovne) a na tie, kde poisťovňa vypláca poistné plnenie obmedzené s maximálnou výškou normohodiny uvedenej vo všeobecných poistných podmienkach, je takéto obmedzenie výšky poistného plnenia ex lege neplatné a považuje ho za cielené zvýhodňovanie autorizovaných (resp. zmluvných) autoservisov. Rovnako opakovane podotkol, že dôkazné bremeno je na žalovanom, nie na žalobcovi. Uviedol, že použitý program je vytvorený v zásade poisťovňami a na účely poisťovní pričom cenu normohodiny určuje trh. K argumentácii žalovaného týkajúcej sa úrokov z omeškania uviedol, že uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré odkazuje žalovaný, je na danú vec neaplikovateľné.

5. V duplike sa žalovaný vyjadril, že v zmysle VPP žalobcu písomne informoval o primeraných nákladoch na opravu poškodeného vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise a e - mailom mu bola zaslaná kalkulácia nákladov. Ďalej argumentoval, že systém Audatex použil pri výpočte výšky sumy za opravu aj samotný žalobca. Bolo tak zrejmé, že žalobca aj žalovaný použili rovnaký program aj rovnaký systém lakovania (AZT) a taktiež aj rovnaký pracovný postup. Žalobca však ale ešte bezdôvodne navýšil lakovaciú konštantu na 110 %. Žalovaný ďalej vyjadril nesúhlasné stanovisko k aplikácii ustanovení nariadenia komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní

európskej únie o kategórii vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a nariadenia komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní európskej únie na daný prípad, pričom uviedol, že o vertikálnych dohodách v žiadnom prípade nemožno hovoriť ak ide o dohodu medzi poisťovňou a opravovňou.

6. Súd prvej inštancie následne vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci.

7. V konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval zmluvný vzťah z havarijného poistenia a že došlo k poistnej udalosti. Žalobca vystavil poškodenému za opravu vozidla faktúru vo výške 1.246,51 eur. Nebolo sporné, že žalovanému vznikla povinnosť nahradiť náklady za opravu vozidla, spornou bola výška týchto nákladov, keď žalovaný zaplatil zo žalobcom vystavenej faktúry len časť vo výške 800,49 eur. Neuhradil žalovanú istinu namietajúc nesprávnu lakováciu konštantu a neprímeranú cenu práce. Pri výpočte poistného plnenia boli do nákladov na opravu vozidla priznané originálne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,- eur bez DPH za hodinu, ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poistného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %). Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal súd prvej inštancie za preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávky.

8. V nadväznosti na skutkový stav ustálený vykonaným dokazovaním, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola dôvodná v celom rozsahu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s procesnou obranou a argumentáciou žalovaného. Vo vzťahu k rozdielu medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi zastal súd prvej inštancie názor, že ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel, neprináleží žalovanému rozlišovať subjekty vykonávajúce opravy motorových vozidiel na autorizované a neautorizované servisy. Rozhodnutie realizovať opravu v tzv. neautorizovanom servise, neznamená, že vynaložené náklady neboli dôvodné a účelné na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa súdu prvej inštancie samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti. Žalovaný nemôže svojvoľne krátiť poistné plnenie len preto, že motorové vozidlo bolo opravené v neautorizovanom servise a nemá zákonný podklad vnútiť svoju vôľu výberu servisu poistenému. V rámci voľného trhu bolo na poškodenom, v akom servise si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ vynaložené náklady boli účelné a smerovali k odstráneniu poškodení spôsobených v rámci škodovej udalosti. Žalovaný tak limitoval poistné plnenie tým, v akom autoservise bolo poškodené vozidlo opravené, čo je v rozpore so zmyslom a účelom poistenia. Pri tom mal súd prvej inštancie za to, že pokiaľ by poisťovňa požadovala, aby poistený (poškodený) uprednostnil pri oprave tzv. "zmluvný autoservis", t.j. servis, s ktorým má uzatvorenú rámcovú zmluvu s vopred stanovenými cenami, dochádzalo by k deformácii cien na trhu. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať neprímeranosť nákladov na normohodinu práce/lakovanie a uviesť, na základe čoho považuje žalobcom požadovanú sumu za neprímeranú. Taktiež zdôraznil, že akákoľvek kalkulácia žalovaného, z ktorej vychádzal, nie je preukázaním dôvodnosti zníženia náhrady plnenia, pretože kalkulácia poistného plnenia môže paušálne (odhadom) podľa nastavenia systému stanoviť predpokladanú cenu opravy, avšak nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti k výslednej skutočnej (primeranej a účelnej) cene realizovanej opravy poškodeného vozidla. Podľa názoru súdu prvej inštancie kalkulácia nie je bez ďalšieho objektívnym nástrojom pre výpočet - zistenie výšky reálnej ceny uskutočnenej opravy a v podstate má poisťovní slúžiť ako porovnávací pomôcka. Ďalej podotkol, že navyšovanie lakovacej konštanty je súdu známe aj z inej rozhodovacej praxe a kalkulácie s takto navýšenou konštantou (nad 100 %) predkladajú občas aj poisťovne pri uplatňovaní regresu voči škodcovi. Záverom súd prvej inštancie doplnil, že k nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, pretože si vyžadovalo opravu. Poškodený bol pri tom obmedzený už samotným poškodením vozidla a nemal nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode (škodovej udalosti) hľadať najlacnejší servis a podrobne skúmať podmienky opravy. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd prvej inštancie podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalovaný sa dostal s plnením peňažného dlhu

do omeškania, preto ho súd zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne (t.j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania) od 26.03.2023 tak, ako si to žalobca uplatnil v žalobe (poisťovňa skončila šetrenie dňa 10.03.2023, pohľadávka sa stala splatnou dňa 25.03.2023 a od 26.03.2023 je žalovaný v omeškaní). Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp.zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp.zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Pokiaľ by pre úplné vylúčenie hradenia úrokov z omeškania stačilo uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného, nedalo by sa hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie, v ktorom uviedol, že v predmetnej veci postupoval výlučne v súlade so znením VPP, s ktorými právny predchodca žalobcu vyjadril súhlas pri uzatváraní poisťovnej zmluvy. Ďalej, priznaná výška normohodiny 21,- eur bez DPH, bola plne v súlade so znením predmetných VPP, s ktorými právny predchodca vyjadril súhlas. Zároveň žalovaný uviedol, že priznal žalobcovi plnenie v maximálnej výške. Taktiež podotkol, že poisťovateľ je povinný nahradiť náklady len v rozsahu, v akom boli vynaložené účelne a primerane vzhľadom na technologické postupy a kvalitu použitých náhradných dielov. Výška poistného plnenia nie je daná čiastkou vyúčtovanou za opravu motorového vozidla v akejkoľvek výške, ale iba vo výške čiastky účelne vynaloženej a primeranej vzhľadom na charakter opráv. V súvislosti s ustanovením § 806 občianskeho zákonníka, na ktorý súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku poukázal žalovaný uviedol, že má za to, že z daného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že poistné plnenie sa poskytuje vo výške určenej podľa poistných podmienok. Žalovaný sa pri poskytovaní poistného plnenia poistenému žiadnym spôsobom neodchýlil od kogentného znenia tohto ustanovenia a poistné plnenie presne vo výške určenej podľa poistných podmienok, s ktorými poistený pri uzavretí poisťovnej zmluvy vyslovil súhlas svojím podpisom. Zároveň sa žalovaný nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k cene normohodiny, nakoľko táto jednoznačne vyplýva z predložených VPP. Zároveň žalovaný nepovažoval konštatovanie súdu prvej inštancie o deformáciách cien na trhu za právne relevantné vo vzťahu k prejednávanému prípadu. Taktiež namietal rozsudok Mestského súdu Bratislava III, sp.zn. B1-35Cb/83/2022 zo dňa 24.08.2023, na ktorý súd prvej inštancie poukázal, pri čom uviedol, že ten sa však vzťahuje na nárok na náhradu škody titulom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, zatiaľ čo prejednávaný spor je nárokom na poistné plnenie titulom havarijného poistenia. Vo vzťahu k lakovacej konštante žalovaný uviedol, že pri výpočte využil údaje z výpočtového programu Audatex, a taktiež že v kalkulačnom programe už bola zohľadnená 2- vrstvová metalíza, preto navýšovanie koeficientu na 110 % bolo nedôvodné. Tiež podotkol, že program počíta stále s maximálnou konštantou vo výške 100 %. Navýšiť ju možno len dodatočne manuálnym zásahom a to iba vo výnimočných prípadoch, keď databáza programu neobsahuje istý špecifický druh laku. Uvedené však nebol prípad predmetného motorového vozidla právneho predchodcu žalobcu. V tejto súvislosti mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil priznanie lakovacej konštanty vo výške 110 %. Konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že je mu táto lakovacia konštanta známa a nie je ojedinelá, nemožno považovať za riadne a kvalifikované odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu žalovaný označil rozhodnutie súdu prvej inštancie za nedostatočne odôvodnené a zároveň podotkol, že písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. K nároku na úrok z omeškania, ktorý súd prvej inštancie priznal žalobcovi žalovaný uviedol, že žalovaný začal bez zbytočného odkladu šetrenie poisťovnej udalosti, pričom v rámci šetrenia poisťovnej udalosti nebol zistený právny základ práva na poistné plnenie nad rámec plnenia, ktoré bolo žalobcovi vyplatené a preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania s úhradou poistného plnenia. Žalovaný ukončil šetrenie dňa 10.03.2023 a vyplatil poistné plnenie vo výške

800,49 eur dňa 14.03.2023. Žalovaný dodržal zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohol dostať do omeškania s plnením svojho záväzku.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za správny a za dostatočne odôvodnený. V rámci svojho vyjadrenia žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že v danom prípade Zmluva o havarijnom poistení uzavretá medzi žalovaným a poisteným bola v zmysle § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou, pretože poisteným bola fyzická osoba - nepodnikateľ. Konanie, kedy je vyplatenie poistného plnenia vo výške, na ktorú má poistený nárok podmienené tým, že poistený si musí dať opraviť svoje poškodené vozidlo v autorizovanom servise alebo v zmluvnom servise poisťovne inak poisťovňa pristúpi ku kráteniu poistného plnenia označil za konanie, ktoré je v rozpore so zákonom. Podotkol, že poistený nemal žiadnu možnosť meniť obsah VPP, na ktoré sa žalovaný odvolával. Nebolo teda možné hovoriť o tom, že boli individuálne dojednané, a teda sa jednalo o neprijateľnú podmienku, ktorá je ex lege neplatná. V danom prípade išlo o spotrebiteľský spor, v ktorom poistený, v rámci poistnej zmluvy vyslovil súhlas s tým, že sa na danú zmluvu aplikujú ustanovenia Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913. Avšak, ani v poistnej zmluve, ani zmluvných dojednaniach či inom dokumente nebolo objasnené, podľa akých pravidiel poisťovňa limituje cenu práce. Spotrebiteľ v danom prípade pri podpise poistnej zmluvy nemal k dispozícii tieto informácie, bol vystavený nejasej, nezrozumiteľnej zmluvnej podmienke a nevedel teda objektívne určiť práva a povinnosti mu prislúchajúce, berúc v úvahu danú limitáciu poistného plnenia. Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913, na ktoré žalovaný odkazoval boli len súčasťou poistnej zmluvy, teda neboli priamo poškodeným podpísané. Taktiež upozornil, že poistený pri podpise zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie nemôže nijako vstupovať a ovplyvňovať znenie týchto poistných podmienok. Rovnako pripomenul, že nemožno od poškodeného resp. poisteného, spotrebiteľa spravodlivo požadovať, aby vedel posúdiť cenu za opravu, teda či daná normohodina predstavuje cenu obvyklú v danom čase, regióne alebo či je to cena príliš nízka/vysoká. Žalobca namietal, že žalovaný ustanoveniami vo svojich Všeobecných poistných podmienkach, ktorými obmedzoval poskytovanie výšky poistného plnenia, svojvoľne znižoval svoje vlastné poistné riziko, ktorého výšku si s poisteným v poistnej zmluve dohodol a touto právnou konštrukciou obchádzal kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pri tom v nadväznosti na všeobecne akceptovanú právnú teóriu týkajúcu sa inštitútu poistných zmlúv žalobca uviedol, že ustanovenie Zmluvných dojednaní ohľadom limitácie výšky normohodiny pre určitý druh opravovne bol v rozpore so samotnou poistnou zmluvou a základným charakterom poistenia. K predloženým dôkazom žalobca uviedol, že predložené Zmluvné dojednania boli účinné od 01.01.2023 ako vyplývajú z čl. 38 bod 5. predložených VPP a vzťahovali sa k poistným zmluvám uzavretým odo dňa účinnosti VPP, avšak poistený podpísal havarijné poistenie so začiatkom poistenia 19.01.2015, teda v čase podpísania havarijného poistenia neboli Zmluvné dojednania predložené žalovaným účinné. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o tom, že poisteného poučil o zozname zmluvných servisov. K vyjadreniu nebol predložený žiaden dokument, ktorý by bol podpísaný priamo poisteným a preukazoval by, že poistený tento dokument prevzal. Ďalej uviedol, že na základe vykonanej obhliadky technik spísal v dokumente Zápis o poškodení motorového vozidla všetky poškodenia motorového vozidla a uviedol, ktoré diely sú určené na výmenu, na opravu a lakovanie. Zo zápisu vyplývalo, že pred zahájením opravy nebolo nutné kontaktovať poisťovňu a dohodnúť ďalší postup a spôsob likvidácie škody. Žalobca následne pri oprave vozidla postupoval len na základe pokynov žalovaným povereného obhliadajúceho technika. Žalobca následne tvrdenia žalovaného v súvislosti s výškou normohodiny označil za hypotetické a podotkol, že žalovaný sa svojvoľne zbavoval rizika poistného krytia, na ktoré sa sám zaviazal poistnou zmluvou. K tvrdeniam žalovaného o tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k cene normohodiny, nakoľko tá jednoznačne vyplývala z čl. 12 ods. 9 predložených VPP žalobca uviedol, že dôkazné bremeno zaťažovalo v spore žalovaného nie žalobcu. Žalobca predložil všetky relevantné dokumenty preukazujúce náklady na opravu a to faktúrou servisu. Vo vzťahu k lakovacej konštante mal žalobca za to, že práve žalovaný neunesol dôkazné bremeno, nakoľko neuviedol žiadny (právny) dôvod, pre ktorý by žalobca nemal právo na uplatnený nárok. Podľa jeho názoru mal už v čase ukončenia šetrenia škodovej udalosti žalovaný preukázať dôvody, prečo priznal lakovaciú konštantu vo výške 100 %. Záverom sa žalobca vyjadril k namietaným úrokom z omeškania pri čom podotkol, že uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré žalovaný použil na svoju argumentáciu je už prekonané neskoršou judikatúrou ako Ústavného súdu Slovenskej republiky tak aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a na daný prípad bolo neaplikovateľné.

11. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), vec prejednal na pojednávaní, nakoľko bolo potrebné zopakovať dokazovanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že je dôvodné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, avšak z iných dôvodov, ako uviedol súd prvej inštancie. Odvolací súd nariadil vo veci pojednávanie, zopakoval vykonané dokazovanie a ustálil z neho iný skutkový záver ako súd prvej inštancie. Žalobca sa domáha predmetnou žalobou od žalovaného, u ktorého mal havarijne poistené vozidlo, doplatenia sumy nákladov za opravu poškodeného vozidla, o ktorú sumu žalovaný krátil poistné plnenie. Žalobca predložil žalovanému faktúru za náklady na opravu poškodeného vozidla a to na sumu 1.246,51 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi poistné plnenie vo výške 800,49 eur a zvyšnú časť nepriznal s poukazom na cenu práce pre nezmluvný servis a primerané náklady za lakovací materiál. V konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný poukázal v argumentácii na poistnú zmluvu a všeobecné obchodné podmienky, ktoré majú byť jej súčasťou a to konkrétne na čl. 12 ods. 1, 4, 6, 9 VPP a v ktorých má byť dohodnutý spôsob a rozsah poistného plnenia. Žalovaný odmietol plniť z časti žalobcom uplatnené náklady za opravu vozidla s poukazom práve na všeobecné poistné podmienky.

13. Podľa ust. § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

14. Podľa ust. § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

15. Podľa ust. § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

16. Podľa ust. § 797 ods. 4 OZ, je poistiteľ povinný uviesť dôvod, pre ktorý odmietol plniť čo i len z časti. Ak sa v konaní pred súdom žalovaný bráni tým, že oprávnené pristúpil k nevyplateniu časti uplatneného plnenia, prechádza na neho dôkazné bremeno. Odvolací súd poukazuje na Uznesenie ÚS SR sp.zn. II. ÚS 38/2015, z ktorého vyplýva, že dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé následky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí. To znamená, že žalovaný je povinný preukázať obsah dohodnutých Všeobecných poistných podmienok, z ktorých vyvodzuje, že oprávnené nepriznal časť plnenia poistenému. V danom prípade odvolací súd zistil, že žalovaný nepodložil svoje tvrdenia o dôvodnosti výplaty poistného plnenia v nižšej výške ako si uplatnil žalobca, žiadnym relevantným dôkazom. V argumentácii odkazuje na Všeobecné poistné podmienky (ďalej aj VPP), ktoré majú byť súčasťou poistnej zmluvy, avšak tieto poistné podmienky do spisu nepredložil. V spise sa nachádzajú len všeobecné poistné podmienky účinné od 01.01.2023, ktoré sa vzťahujú k poistným zmluvám uzavretým odo dňa účinnosti VPP, ako vyplýva z čl. 38 predložených VPP. Teda Všeobecné poistné podmienky, ktoré predložil žalovaný do spisu, a ktorými preukazuje oprávnenosť nevyplatenia celého žiadaného plnenia zo strany žalobcu, sa na daný prípad nemôžu uplatniť, keď poistná zmluva bola uzavretá skôr ako 01.01.2023 a poistná udalosť, pri ktorej bola spôsobená škoda na vozidle poisteného nastala dňa 18.12.2022. Žalovaný je povinný preukázať, že dôvodne odmietol vyplatiť časť uplatnenej sumy, ktorá predstavovala náklady za opravu poškodenia vozidla spôsobené v súvislosti s poistnou udalosťou, poistenému. Tým, že nepodložil svoje tvrdenie o dôvodnosti nevyplatenia časti požadovanej sumy predložením znenia Všeobecných poistných podmienok v znení účinnom v čase uzatvorenia poistnej zmluvy, odvolací súd musí konštatovať, že nie je možné preveriť tieto tvrdenia, čo má za následok, že žalovaný neuniesol svoje dôkazné bremeno. Žalobca síce tiež nepredložil poistnú zmluvu, ale z predložených dôkazov (oznámenie o poistnom plnení) je zrejmé číslo poistnej zmluvy a z odpovede žalovaného k vyplateniu časti poistného plnenia je možné vyvodiť, že poistná zmluva tu bola uzatvorená. Jej uzatvorenie nie je žiadnou zo strán sporu popreté. Na uplatnenie nároku zo strany žalobcu je postačujúce mať preukázané uzatvorenie poistnej zmluvy a predloženie faktúry za opravu vozidla, na ktorom bola v dôsledku poistnej udalosti spôsobená škoda. Ak žalovaný namieta opodstatnenosť vyplatenia celej faktúry za opravu vozidla, prechádza na neho povinnosť preukázať oprávnenosť takéhoto krátenia. Teda prechádza na neho bremeno dôkazu. Ako je už vyššie uvedené, žalovaný nepredložil ani poistnú zmluvu, ani všeobecné poistné podmienky, a preto súd nevie posúdiť,

či postupoval pri určení výšky poskytnutého plnenia správne a v súlade s dohodnutými poisťnými podmienkami. Neostáva preto nič iné len konštatovať, že žalovaný nepreukázal oprávnenosť krátenia žiadanej sumy zo strany žalobcu, ktorá spočívala v nákladoch na opravu vozidla. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, avšak z iných dôvodov, ako uviedol súd prvej inštancie. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné aj priznanie úroku z omeškania, tak ako si uplatnil žalobca a v celom rozsahu sa stotožňuje v tomto smere s odôvodnením súdu prvej inštancie v bodoch 27 a 28 rozsudku. Odvolací súd, rovnako ako poukázal žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, poukazuje na rozhodnutie ÚS SR sp.zn. II. ÚS 263/2022, v ktorom sa riešila práve otázka úrokov z omeškania a okamih omeškania, v prípade keď poisťovňa po prešetrení poistnej udalosti odmietla s časti plniť, hoci sa v súdnom konaní preukázalo, že odmietnutie plnenia bolo nedôvodné. V rozhodnutí Ústavný súd SR okrem iného uviedol, že ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne (t.j. v lehote 15 dní po skončení šetrenia), dostáva sa po uplynutí tejto lehoty s plnením náhrady škody do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom k dôvodu, ktorý ho viedol k vyhovneniu žalobe, nemá za potrebné sa vyjadrovať k ostatnej argumentácii strán sporu, ani k prijatému rozhodnutiu NS SR 4Obdo/38/2023 zo dňa 30.09.2024 a rozhodnutiu NS SR 5Obdo/24/2024 zo dňa 26.06.2025. Posudzovať danú argumentáciu by bolo dôvodné len v tom prípade, ak by boli zo strany žalovaného predložené potrebné dôkazy ako poisťná zmluva a k nej prislúchajúce všeobecné poisťné podmienky.

17. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že výrok I. súdu prvej inštancie je vecne a právne správny, na čo nadväzuje aj výrok o trovách konania, ktorý je správny a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovnel, mal žalobca v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).